

Tapaturmantorjuntayhdistykseen perustettiin vuonna 1938 liikennejaos Talja viemään liikenneturvallisuus sanomaa kansalle. Talja kampanjoi ja opasti yksinvaltiaan tavoin lauluin ja iskulausein rahaa säästämättä. Se perusteli toimintaansa tyhjämpäiväisillä liikenneturvallisuustutkimuksilla. Rahaa riitti toiminnanjohtajan omiinkin tarkoituksiin. Talja politisoitui. Tunnetut vasemmistolaiset ohjailivat toimintaa. Toimistoajan jälkeen taistolaisnuoret käyttivät Taljan toimistotarvikkeita ja monistuskonetta. Taljan postitus levitti aatetta ympäri maata.

Paha tutkiva journalisti paljasti Taljan paheet. Talja lakkautettiin väärinkäytösten perusteella vuonna 1971.

Taljan työn jatkajaksi perustettiin 22.10.1971 noin 30 järjestön liikenneturvallisuus- ajatusten kattojärjestöksi ”vapaaehtoisen liikenneturvallisuustyön keskusjärjestö” Liikenneturva. Sillä on tänään toimipiste 12 paikkakunnalla Suomessa. Se tukeutuu 55 jäsenjärjestöön kuten Aivovammaliitto, Autojoukkokiltojen Liitto, Moottoripyöräkerho 69:än, Mönkkärit ry, TUL, Terveys ry ja Työsuojelupäälliköt ry. Kaikki vakuutusyhtiöt ovat sen jäseniä kuten myös AL, SKAL, AKT, SML, Rahtarit ja kaikki muut, jotka haluavat näyttää, että liikenneturvallisuus on tärkeä asia.

Paha tutkiva journalisti joutui pian huomaamaan ajautuneensa ojasta allikkoon. Paha jonka hän oli puhkaissut, oli uudessa muodossaan Liikenneturvana tullut edeltäjäkin tyhjämpäiväisemmäksi.

Liikenneturva panee 6,3 miljoonaa euroa vuodessa haisemaan liikenneturvallisuuden ”edistämiseksi”. Se tuhlaa rahansa yhtä mitättömiin ja tavoitteellisiin ”liikenneturvallisuustutkimuksiin” kun Talja aikoinaan. Yhteistä tuntuu olevan ennalta määrätty lopputulos, jota ”tutkimuksella” todistetaan oikeaksi. Tutkimus- ja tiedotustoimintaa hallitsevat viimeisen 10 vuoden aikana vaatimukset promillerajan alentamisesta 0,2:een, ajonopeuksien alentaminen kaikkialla ja handsfree-kiellon todistelu oikeaksi. Talja jätti sentään jälkeensä tusinan verran vahvoja, mieliin painuvia vuotuisia iskulauseita. Liikenneturva ei ole yltänyt siihenkään.

Eduskunnan liikennevaliokunta päätti vuonna 1993 yksimielisesti esittää eduskunnan hyväksyttäväksi kokeilun, että punaisista liikennevaloista saisi pysähtymisen jälkeen kääntyä oikealle. Näinhän on kaikkialla maailmassa. Eduskunnan naisverkosto yli puoluerajojen teki tuolloin läpimurtonsa tyrmäen esityksen perustelulla, että: ”niin, niin, se voi onnistua muualla, mutta Suomessa autoilija ajaa jalankulkijan päälle!” Autoilija on suomineitojen silmissä kaiken pahan alku ja juuri.

Sen jälkeen naisistuminen on jatkanut liikenneturvallisuuden johtoasemien ja määräysvallan valloitusta Suomessa. Sitä ovat voimalla pönkittäneet jo vuodesta 1995 Suomessa valtaa pitäneet naispuoliset liikenneministerit. Liikenne ja viestintäministeriö on tänään täysin naisistunut. Liikenneturvaa johtavat naiset, ja henkilökunta tukee sitä 26 naisella 18 miestä vastaan. Maan liikennepolitiikkaa tulevaisuuteen paaluttava Liikenneturvallisuusasiain neuvottelukunta on vahvasti naisjohtoinen, virkamiesvaltainen ja huutavasti vailla jokapäiväisen autoliikenteen arjen osaamista ja ymmärrystä.

Sen siitä sitten saa: yliäidillistä holhousta ja turvamääräyksiä. Mitään ei jätetä autoilijan oman tilannearvion varaan. Aja isi hiljaa, älä puhu kännykkään ilman hands-freetä, käytä aina turvavöitä, alkolukko pakolliseksi kaikkiin autoihin, ajoradat kapeammiksi, älä ajattele ratin takana omilla aivoillasi, äiti tekee kieltoympäristön puolestasi, ajat vain kuin lautapelissä tai ajokorttisi hyllytetään vaikkapa väsymyksestä. Aja isi vielä hiljempaa!